

styrke var nødvendig, saa er der dog en anden Betragtning, som gjør, at jeg ikke vil kunne gaa med til Lovforslaget. Lovforslaget gaar nemlig ud fra, at St. Croix's finansielle Forhold ere saadanne, at Dens Udgifter ikke kunne balancere med dens Indtægter, og at den eneste Udvei for at faae Balance tilstede var den, at Staten overtog Militærundergifterne. Man har jo fra Regjeringens Side stærkt betonet, at Lovforslaget vilde have særlig Indvirkning paa Tilgang af fremmed Kapital og Dygtighed og derigennem paa Dens materielle Fremvæxt. Det kan jeg ikke fatte, Fortiden viser slet ingen Exempler i saa Henseende, som jeg har antydnet i Betænkningen, og er der saadanne Exempler, ere de forvundne. Det er en Kjendsgjerning, at Tilgangen af fremmed Kapital ikke har bragt Den opad, men snarere har bragt den nedad. Det kan jeg altsaa ikke indrømme, men naar jeg betragter St. Croix's finansielle Forhold, kan jeg heller ikke indrømme, at de i Virkeligheden ere saadanne, at det skulde være nødvendigt for Staten at paatage sig dens Militærundergifter. Den Kommission, som Regjeringen har sendt til St. Croix, har faaet det Sverv at undersøge Dens Forhold, om den var istand til at opfylde de Betingelser, der paa laa den ifølge Kolonialoven, og navnlig ogsaa at undersøge dens Stattevæsen, og denne Kommission har opstillet for os et Fremtidsbudget, af hvilket det fremgaar, at der i de nærmeste Aar vil blive en Underbalance af over 52,000 vestindiske Daler. Til Grundlag for dette Budget har man lagt Gjennemsnitsindtægten fra de 3 foregaaende Aar, Noget, der vistnok er meget rigtigt. Havde man kun f. Ex. taget det nærmest foregaaende Aar, vilde man være kommen meget for høit op i Indtægt, idet man dengang havde en Indførselsstold af 60,000 vestindiske Daler og en Udførselsstold paa 32,000. Det vilde jo aldrig være rigtigt at lægge et enkelt Aar til Grund for saadan en Gjennemsnitsindtægt; man har derfor taget flere Aar, og derved har man faaet Indtægten til 150,000 vestindiske Daler. For Udgifternes Vedkommende har man paa dette Fremtidsbudget taget Normalbudgettet, og det kan ogsaa være meget rigtigt, men dette Normalbudget har faaet en saa betydelig Tilsporing gennem flere Forslag fra Kommissionens Side, som gjør, at der kommer en Merudgift af jeg tror 42,000 vestindiske Daler. Kommissionen har til Opgave at undersøge, hvad der er det absolut Nødvendige til Koloniernes Udgifter, og i disse Undersøgelser har den, som sagt, opstillet dette fremtidige Budget, idet den har lagt det normale Budget for det foregaaende Aar til Grund og derefter har stillet de Forslag, som den efter sine Overvejelser af sine absolut nødvendige Udgifter er kommen til. Naar vi nu betragte dette fremtidige Budget og disse absolut nødvendige Udgifter, ser det ganske vist noget underligt ud; thi endel af disse fremtidige Ud-

gifter bestaa i Forøgelse af Embedsmændenes Antal og betydelige Lønningsforhøielser. Det allerførste Punkt er naturligvis den Forøgelse i Udgifterne, som medgaar til den militære Styrke, nemlig c. 23,000 vestindiske Daler. Man har ligeledes stillet Forslag til en Forøgelse af Politivæsenets Udgifter, som udgjør 744 vestindiske Daler, og til en Forøgelse af Skovplantninger, som udgjør 1,000 vestindiske Daler. Dernæst har man stillet Forslag om en forbedret Skoleundervisning paa St. Croix, idet der skulde anvendes til Landet 1,700 vestindiske Daler mere og til Byerne 2,100 vestindiske Daler mere. Men de Oplysninger, der have foreligget Udvalget, tyde paa, at Skolevæsenets væsentlige Mangel ligger i en vis Slaphed, et mindre strengt Tilsyn. Der maa ikke være bestemte Betingelser, som det er nødvendigt at overholde, for et vist Lavmaal af Kundskab; thi der klages over, at Forældrene forsømme at holde Børnene i Skole, der klages over, at Undervisningstiden ikke er lang nok, og man hører ogsaa Enkelte sige, at hele Skolevæsenet paa Landet er det rene Humbug (Berg: Er det her?) Nej, det er i Vestindien. Nu var det værd at vide, om ikke stærpende Bestemmelser fra Autoriteternes Side vilde være tilstrækkelige til at sætte Skolevæsenet paa en betydelig bedre Fod, idet Enhver i sin Stilling kom til at gjøre sin Pligt, saa at det vilde virke bedre end at forlange denne betydelige Forhøielse af Skolebudgettet til Lærerne og til yderligere Undervisning. Det kan ikke nytte, at vi faae flere og kostbare Lærere, naar den samme Slaphed, den samme Mangel paa Tilsyn, den samme Mangel paa Energi til at se efter fremdeles bliver tilstede. Da vilde disse forøgede Udgifter jo være spildte. Mærkelig nok har denne lille D. St. Croix med sine faa Lærere i Byerne og paa Landet sin egen rigtig vel lønede Skoleinspektør. Det er en Skoleinspektør, som bliver lønnet med 2,000 vestindiske Daler, altsaa ca. 8,000 Kr., foruden at han, saavidt jeg husker, faar 300 vestindiske Daler i Rejsegodtgjørelse. Nu er der Præster i Frederikssted og Christianssted, der ere lønede af Kolonien. Jeg gad nu vidst, om ikke, naar man gav en af disse Præster først Rejsegodtgjørelse og saa maaske en lille Del af Skoleinspektørens Løn, han passende kunde overtage denne Skoleinspektørs Gjerning, saa at den øvrige Del af denne betydelige Løn kunde spares til Fordel for Skolevæsenet; thi det er en Kjendsgjerning, at naar man giver en saa stor Løn, som udgjør, saavidt jeg husker, en Trediepart af alle Skolevæsenets Udgifter paa St. Croix, maa man kunne fordrø Noget af denne Mand, og naar det saa hedder sig, at Skolevæsenet ikke bestomindre staar paa et meget lavt Standpunkt, maa man jo befrygte, at disse Pengene ikke blive vel anvendte, og man maa da tænke paa, om man ikke kunde faae hans Gjerning røgtet fuldt saa godt paa anden Maade og tillige